

Briuselis, **XXX**
COMP A3
[...] (2013) **XXX** draft

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. .../..

XXX

**kuriuo tam tikrų kategorijų pagalba skelbiama suderinama su vidaus rinka taikant
Sutarties 107 ir 108 straipsnius (BBIR II)**

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. .../..

XXX

kuriuo tam tikrų kategorijų pagalba skelbiama suderinama su vidaus rinka taikant Sutarties 107 ir 108 straipsnius (BBIR II)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į 1998 m gegužės 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims, ypač į jo 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktus, [paskelbus šio reglamento projektą,]

[pasikonsultavusi su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu,]

kadangi:

[...]

[...]

- (1) remiantis Sutarties 107 straipsnio 2 dalies b punktu, pagalba gaivalinių nelaimių ar kitų ypatingų įvykių padarytai žalai atitaisyti neprieštarauja vidaus rinkai. Šiame reglamente žemės drebėjimai, nuošliaužos, potvyniai ir griūtys turėtų būti laikomi gaivalinėmis nelaimėmis. Visų pirma Komisija turėtų patikrinti, kad pagalbai, suteiktai gaivalinių nelaimių padarytai žalai atitaisyti, iš tiesų taikoma išimtis. Šiuo tikslu šiame reglamente pagal nusistovėjusią praktiką turėtų būti nustatytos sąlygos, kurių laikantis būtų užtikrinama, kad taikant pagalbos priemones gaivalinių nelaimių padarytai žalai atitaisyti būtų galima pasinaudoti bendrąja išimtimi. Visų pirma šios sąlygos turėtų būti susijusios su oficialiu valstybių narių institucijų pripažinimu, kad įvykis yra gaivalinės nelaimės pobūdžio, su tiesioginiu gaivalinės nelaimės padarytos žalos ir pagalbą gaunančios įmonės patirtos žalos priežastiniu ryšiu, taip pat jomis turėtų būti užtikrinama, kad bus išvengta kompensacijos permokos;
- (2) pagalba, teikiama keleiviniam oro transportui ir keleiviniam jūrų transportui, yra socialinio pobūdžio, jei ją teikiant sprendžiamos atokių regionų gyventojų nuolatinio susisiekiimo problemos, nes mažinamos tam tikrų transporto rūšių bilietų kainos. Tokio pobūdžio pagalba gali būti teikiama atokiausių regionų, Maltos, Kipro, kitų salų, kurios yra valstybės narės teritorijos dalis, ir retai apgyvendintų vietovių atveju. Jei atokus regionas yra sujungtas su Europos ekonomine erdve keliais transporto maršrutais, įskaitant netiesioginius maršrutus, turėtų būti galimybė pagalbą teikti visiems tokiems maršrutams ir visų tuose maršrutuose veikiančių vežėjų teikiamoms transporto paslaugoms. Pagalba turėtų būti teikiama nediskriminuojant vežėjo tapatybės arba paslaugos rūšies, kuri gali apimti visų pirma reguliarias, užsakomasias arba pigias paslaugas, pagrindu;
- (3) plačiaujustis ryšys turi strateginės svarbos siekiant strategijos „Europa 2020“ tikslo – pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo, jis taip pat svarbus inovacijoms ir socialinei

ir teritorinei sanglaudai¹. Teikiant investicinę pagalbą plačiajuosčio ryšio infrastruktūrai siekiama skatinti tokios infrastruktūros įrengimą ir susijusios civilinės inžinerijos darbus tose vietovėse, kuriose nėra panašių infrastruktūrų ir kuriose nesitikima, kad artimiausiu metu tokią infrastruktūrą įrengs rinkos dalyviai. Iš Komisijos patirties matyti, kad jei laikomasi šiame reglamente nustatytų sąlygų, dėl tokios investicinės pagalbos prekyba ir konkurencija nėra nederamai iškreipiamos. Tokiomis sąlygomis visų pirma turėtų būti siekiama riboti konkurencijos iškreipymus pagalbai taikant technologijų požiūrių neutralią konkurencinę atranką ir užtikrinant didmeninę prieigą prie subsidijuojamų tinklų. [*GALIMYBĖ. Jei smarkiai abejojama dėl būsimų išlaidų ir pajamų pokyčių ir yra daug asimetrinės informacijos, valstybės narės taip pat turėtų patvirtinti finansavimo modelius, į kuriuos įtraukiami ex post elementai (pavyzdžiui, lėšų susigrąžinimo mechanizmų panaudojimas, kad būtų galima proporcingai pasidalyti nenumatyta pelna). Kad nedidelės apimties vietos projektai nebūtų neproporcingai apsunkinami, naudojant lėšų susigrąžinimo mechanizmą galėtų būti pagrįstai nustatyta minimali riba;*]

- (4) pagalba inovacijų grupėms siekiama įveikti su koordinavimo problemomis susijusį rinkos nepakankamumą, dėl kurio sunkiau kurti inovacijų grupes arba grupių viduje apribojama sąveika ir žinių srautai. Teikiant valstybės pagalbą šią problemą būtų galima padėti išspręsti dviem būdais: pirma, remiant investicijas į atviras ir inovacijų grupių bendrai naudojamas infrastruktūras, ir, antra, remiant tokių grupių veiklą, kad sustiprėtų bendradarbiavimo, ryšių užmezgimo ir mokymosi procesas. Tačiau veiklos pagalba inovacijų grupėms gali būti teikiama tik laikinai nustatytą laikotarpį. Visos suteiktos pagalbos sumos ir visų tinkamų finansuoti išlaidų santykis per šį laikotarpį neturėtų viršyti 50 %;
- (5) procesų arba organizacinių inovacijų diegimui gali kenkti rinkos nepakankamumas, pasireiškiantis nepakankama informacija arba teigiamu išoriniu poveikiu; siekiant pašalinti tokį nepakankamumą reikia taikyti specialias priemones. Pagalba tokios rūšies inovacijoms iš esmės yra svarbi MVI, nes joms kyla sunkumų, kurie gali apriboti jų galimybes pagerinti gamybą arba pateikimo būdus arba pastebimai pagerinti verslo praktiką, darbo vietos organizavimą ir išorės santykius. Kad vykdant procesų ir organizacinių inovacijų diegimo veiklą didelės įmonės būtų skatinamos bendradarbiauti su MVI, taikant pagalbos priemones, kuriomis remiamos stambių įmonių tokiai veiklai skirtos išlaidos, taip pat turėtų būti galima pasinaudoti bendrąja išimtimi;
- (6) kultūros ir paveldo išsaugojimo sektoriuje kelios valstybių narių taikomos priemonės nėra laikomos valstybės pagalba, nes neatitinka Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nurodytų kriterijų, pavyzdžiui, vykdoma ne ekonominė veikla arba nedaroma įtaka valstybių narių tarpusavio prekybai. Jeigu tokios priemonės reglamentuojamos Sutarties 107 straipsnio 1 dalimi, dėl kultūros institucijų veiklos ir projektų paprastai konkurencija nėra iš esmės iškreipiama, o iš bylų nagrinėjimo praktikos matyti, kad tokios pagalbos įtaka prekybai yra ribota. Sutarties 167 straipsnyje pripažįstama Sąjungos ir valstybių narių kultūros skatinimo svarba ir numatoma, kad Sąjunga į kultūros aspektus turėtų atsižvelgti imdamasi veiksmų pagal kitas Sutarčių nuostatas, visų pirma siekdama gerbti ir skatinti savo kultūrų įvairovę. Dėl dvejopo kultūros pobūdžio – viena vertus, ekonominės priemonės, kuri sudaro sąlygas kurti gerovę ir darbo vietas, ir kita vertus, tapatybės, vertybių ir prasmės, kurios atspindi ir formuoja

¹ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Europos skaitmeninė darbotvarkė“, COM(2010) 245 galutinis.

mūsų visuomenę, kūrimo priemonės – valstybės pagalbos kontrolės taisyklėse turi būti atsižvelgiama į kultūros ir su ja susijusios ekonominės veiklos specifiškumą;

- (7) *[dėl didelės konkurencijos kinematografijos sektoriuje scenarijų rašymas, garso ir vaizdo kūrinių kūrimas, gamyba, platinimas ir reklama turėtų būti vertinami pagal specialias taisykles. Kadangi Kinematografijos komunikatas yra peržiūrimas, Komisijos su garso ir vaizdo kūrinių susijusių bylų nagrinėjimo patirtis grindžiama jau nebegaliojančiomis suderinamumo sąlygomis, todėl šiame etape negalima atleisti nuo reikalavimo pranešti. Tačiau kai naujasis Kinematografijos komunikatas bus priimtas, garso ir vaizdo kūriniams teikiamai pagalbai turėtų būti taikoma bendroji išimtis.]* Paprastai spauda ir žurnalai (rašytiniai arba elektroniniai) neturėtų būti remiami teikiant kultūros srities pagalbą dėl jų artimumo rinkai ir realesnės konkurencijos iškraipymo galimybės. Siekiant patikslinti šio reglamento taikymo kultūros sektoriuje sritį, reikėtų sudaryti kultūros projektų ir veiklos rūšių, kuriems šis reglamentas gali būti taikomas, sąrašą ir tiksliai nustatyti tinkamas finansuoti išlaidas. Tiek investicinei, tiek veiklos pagalbai, neviršijančiai nustatytos ribos, reikalavimas pranešti gali būti netaikomas, jei nėra kompensacijos permokos;
- (8) bendroji išimtis turėtų būti taikoma investicinės pagalbos sporto infrastruktūroms priemonėms, jei šios priemonės tiek, kiek jos yra susijusios su valstybės pagalba, atitinka šio reglamento sąlygas. Sporto sektoriuje kelios valstybių narių taikomos priemonės negali būti laikomos valstybės pagalba, nes pagalbą gaunanti įmonė nevykdo ekonominės veiklos arba nedaroma įtaka valstybių narių tarpusavio prekybai. Tam tikromis aplinkybėmis tai galėtų būti pagalbos priemonės, kurios yra išimtinai vietinio pobūdžio arba jei jos taikomos mėgėjų sporto srityje. Sutarties 165 straipsnyje pripažįstama Europos sporto reikalų skatinimo svarba, kartu atsižvelgiama į jo specifinį pobūdį, savanoriška veikla paremtas struktūras bei jo socialinę ir švietimo funkciją. Todėl pagalbai infrastruktūroms, skirtoms kelioms laisvalaikio tikslams vykdyti, taigi daugiafunkcėms, taip pat turėtų būti taikoma bendroji išimtis. Tačiau pagalbai, teikiama daugiafunkcėms turizmo infrastruktūroms, kaip antai laisvalaikio parkams ir viešbučiams, išimtis turėtų būti taikoma tik jei tokia pagalba yra regioninės pagalbos schemos, skirtos turizmo veiklai remiamuose regionuose, dalis ir daro teigiamą poveikį regioninei plėtrai. Abiejų pagalbos rūšių suderinamumo sąlygos visų pirma turėtų būti susijusios su užtikrinimu, kad prieiga prie šių infrastruktūrų bus atvira ir be diskriminacijos ir kad bus sąžiningai suteikiamos koncesijos trečiosioms šalims kurti, atnaujinti ir (arba) eksploatuoti infrastruktūras. Turėtų būti užtikrinta, kad nebūtų kompensacijos permokų,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

...

1 straipsnis

Pagalba tam tikrų gaivalinių nelaimių padarytai žalai atitaisyti

1. Pagalba žemės drebėjimų, griūčių, nuošliaužų ir potvynių, sukeltų vandeniui išsiliejus iš upių arba ežerų krantų, padarytai žalai atitaisyti yra suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties 107 straipsnio 2 dalies b punktą ir jai netaikomas reikalavimas pranešti pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį, jeigu tenkinamos šiame straipsnyje ir I skyriuje nustatytos sąlygos.

2. Pagalba teikiama, jei tenkinamos šios sąlygos:
 - (a) valstybės narės kompetentinga valdžios institucija oficialiai pripažino, kad įvykis yra gaivalinės nelaimės pobūdžio ir pateikė Komisijai informaciją apie tokios gaivalinės nelaimės įvykį per [penkiolika] dienų nuo priemonės taikymo pradžios; taip pat
 - (b) yra tiesioginis gaivalinės nelaimės padarytos žalos ir pagalbą gaunančios įmonės patirtos žalos priežastinis ryšys.
3. Su konkrečia gaivaline nelaime susijusios pagalbos schemos pradedamos vykdyti per trejus metus po įvykio. Tokiomis schemomis pagrįsta pagalba teikiama per ketverius metus po įvykio.
4. Tinkamos finansuoti išlaidos yra kompensacija už materialinę žalą, patirtą tiesiogiai dėl gaivalinės nelaimės, remiantis nepriklausomo eksperto vertinimu. Tokia žala gali būti žala, padaryta turtui (pvz., pastatams, įrenginiams, mechanizmams, atsargoms), ir žala, patirta praradus pajamas dėl viso arba dalinio veiklos sustabdymo ne ilgesniam negu trijų mėnesių laikotarpiui. Materialinės žalos apskaičiavimas grindžiamas remonto išlaidomis arba turto, kuriam padaryta žala, ekonomine verte (pvz., buhalterine verte) prieš nelaimę. Prarastos pajamos apskaičiuojamos pagal ankstesnio lyginamojo laikotarpio įmonės finansinius duomenis (pelną neatskaičius palūkanų ir mokesčių (EBIT), nuvertėjimą ir darbo sąnaudas). Žala apskaičiuojama atskiros pagalbą gaunančios įmonės lygmeniu.
5. Kompensacija neviršija sumos, kurios reikia, kad pagalbą gaunančios įmonės padėtis būtų tokia pat, kaip prieš nelaimę. Pagalba ir bet kokios kitos gautos išmokos, įskaitant draudimo išmokas, už žalą, kuriai skiriama pagalba, neviršija 100 % tinkamų finansuoti išlaidų.

2 straipsnis

Socialinė pagalba atokių regionų gyventojų transportui

1. Pagalba oro ir jūrų keleiviniam transportui yra suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties 107 straipsnio 2 dalies a punktą ir jai netaikomas reikalavimas pranešti pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį, jeigu tenkinamos šiame straipsnyje ir I skyriuje nustatytos sąlygos. 10 straipsnio 1 dalyje nustatyti skelbimo reikalavimai taikomi išskirtinai pagalbos schemoms, bet ne skirtai individualiai pagalbai.
2. Visa pagalba naudinga galutiniams vartotojams, kurių įprastinė gyvenamoji vieta yra atokiame regione.
3. Pagalba skiriama keleiviniam transportui, kurio maršrutas jungia oro uostą arba uostą atokiame regione su kitu oro uostu arba uostu Europos ekonominėje erdvėje.
4. Pagalba teikiama nediskriminuojant vežėjo tapatybės arba paslaugos rūšies pagrindu ir nedarant jokių apribojimų dėl konkretaus maršruto į atokų regioną arba iš jo.
5. Tinkamos finansuoti išlaidos – bilieto į abi puses iš atokaus regiono arba į jį kaina, įskaitant mokesčius ir rinkliavas, kuriuos vežėjui turi sumokėti vartotojas. Tinkamos finansuoti išlaidos – tik ekonomiškiausios kelionės išlaidos pasirinkta transporto rūšimi.
6. Pagalbos intensyvumas neviršija 50 % tinkamų finansuoti išlaidų.

Apibrėžtys: atokūs regionai – atokiausi regionai, Malta, Kipras, salos, kurios yra valstybės narės teritorijos dalis, ir retai apgyvendintos vietovės;

atokiausi regionai – Sutarties 349 straipsnyje apibrėžti regionai. Pagal 2010 m. spalio 29 d. Europos Vadovų Tarybos sprendimą (2010/718/ES), kuriuo iš dalies keičiamas Sen Bartelemi salos statusas Europos Sąjungos atžvilgiu (OL L 235, 2010 12 09, p. 4), nuo 2012 m. sausio 1 d. Sen Bartelemi nebelaikoma atokiausiu regionu. Pagal 2012 m. liepos 11 d. Europos Vadovų Tarybos sprendimą (2012/419/ES), kuriuo iš dalies keičiamas Majoto statusas Europos Sąjungos atžvilgiu (OL L 204, 2012 07 31, p. 131), nuo 2014 m. sausio 1 d. Majotas laikomas atokiausiu regionu;

retai apgyvendintos vietovės – NUTS 2 lygio regionai, kuriuose gyvena mažiau kaip 8 gyventojai km², arba NUTS 3 lygio regionai, kuriuose gyvena mažiau kaip 12,5 gyventojų km² (pagal Eurostato gyventojų tankio duomenis);

įprastinė gyvenamoji vieta – vieta, kurioje dėl asmeninių ir profesinių ryšių kiekvienais kalendoriniais metais asmuo gyvena bent 185 dienas; tuo atveju, kai asmens profesiniai ryšiai yra kitoje vietoje nei jo asmeniniai ryšiai ir kai jis gyvena dviejose arba daugiau valstybių narių, laikoma, kad jo įprastinė gyvenamoji vieta yra jo asmeninių ryšių vieta, jei šis asmuo ten reguliariai grįžta; kai asmuo gyvena valstybėje narėje, kurioje vykdo nustatytos trukmės užduotį, ir toliau laikoma, kad jo gyvenamoji vieta yra jos asmeninių ryšių vieta, nepriklausomai nuo to, ar jis į šią vietą grįžta veiklos metu; mokantis universitete arba mokykloje kitoje valstybėje narėje įprastinė gyvenamoji vieta nesikeičia.

3 straipsnis

Pagalba plačiajuosčio ryšio infrastruktūroms

1. Pagalba plačiajuosčio ryšio infrastruktūroms yra suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalį ir jai netaikomas reikalavimas pranešti pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį, jeigu tenkinamos šiame straipsnyje ir I skyriuje nustatytos sąlygos.
2. Tinkamos finansuoti išlaidos:
 - (a) pasyviosios plačiajuosčio ryšio infrastruktūros įrengimo investicinės išlaidos; arba
 - (b) su plačiajuosčiu ryšiu susijusių civilinės inžinerijos darbų investicinės išlaidos; arba
 - (c) bazinių plačiajuosčio ryšio tinklų įrengimo investicinės išlaidos; arba
 - (d) labai didelės spartos naujos kartos prieigos (NKP) tinklų įrengimo investicinės išlaidos.
3. Investuojama vietovėse, kuriose nėra tos pačios kategorijos infrastruktūrų (arba bazinio plačiajuosčio ryšio tinklo, arba NKP tinklo) ir kuriose nesitikima tokios infrastruktūros įrengti komercinėmis sąlygomis per trejus metus priėmus sprendimą suteikti pagalbą; tai reikėtų taip pat patikrinti surengus atviras viešąsias konsultacijas.
4. Pagalba skiriama vykdant atvirą, skaidrų ir be diskriminacijos konkurencinės atrankos procesą, laikantis neutralumo technologijų požiūriu principo.
5. Tinklo operatorius, laikydamasis sąžiningumo ir nediskriminavimo reikalavimų, teikia kuo platesnes aktyviosios ir pasyviosios didmeninės prieigos paslaugas, įskaitant veiksmingo ir visiško atsiejimo galimybę NKP tinklų atveju. Tokia

didmeninė prieiga suteikiama bent septyneriems metams, o prieigos prie kabelių kanalų ar stulpų trukmė neribojama. Pagalbos kabelių kanalų įrengimui atveju, įrengiami pakankamai platūs kanalai, kad jie galėtų būti naudojami keliems kabelių tinklams ir skirtingoms tinklo topologijoms.

6. Didmeninės prieigos kaina grindžiama kainų nustatymo principais, kuriuos nustato nacionalinė reguliavimo institucija, ir lyginamosiomis vertėmis, vyraujančiomis kitose lyginamosiose konkurencingesnėse šalies arba Sąjungos vietovėse; ją nustatant taip pat reikia atsižvelgti į tinklo operatoriaus gautą pagalbą.
7. [GALIMYBĖ. Valstybės narės vykdo stebėseną ir naudoja lėšų susigrąžinimo mechanizmą, jei pagalbos projektui suma viršija 10 mln. EUR].

Pranešimo riba: visų projekto sąnaudų [70] mln. EUR.

Apibrėžtys:

bazinis plačiajuostis ryšys; bazinio plačiajuosčio ryšio tinklai – bazinių funkcijų tinklai, pagrįsti technologinėmis platformomis, kaip antai asimetrinės skaitmeninės abonentų linijos (iki ADSL2+ kartos tinklų), įprasti kabeliai (pvz., DOCSIS 2.0), trečios kartos judriojo ryšio tinklai (UMTS) ir palydovinės sistemos;

su plačiajuosčiu ryšiu susiję civilinės inžinerijos darbai – civilinės inžinerijos darbai, kuriuos būtina atlikti įrengiant plačiajuosčio ryšio tinklą, kaip antai kelio kasimo darbai, kad būtų galima įrengti (plačiajuosčio ryšio) kabelių kanalus;

kabelių kanalai – požeminiai vamzdžiai arba izoliaciniai vamzdžiai plačiajuosčio ryšio tinklo kabeliams (šviesolaidiniams, variniams arba bendraašiams) tiesti;

visiškas atsiejimas – fizinis atsiejimas, kuriuo suteikiama prieiga prie galutinio vartotojo prieigos linijos ir konkurento perdavimo sistemos gali tiesiogiai atlikti perdavimą šia linija;

pasyvioji plačiajuosčio ryšio infrastruktūra – plačiajuosčio ryšio tinklas be jokių aktyvių sudedamųjų dalių. Paprastai sudarytas iš civilinės inžinerijos infrastruktūros, kabelių kanalų ir nenaudojamų šviesolaidžio skaidulų (*dark fibre*) bei skirstymo spintų gatvėse.

labai didelės spartos naujos kartos prieigos (NKP) tinklai – pažangūs tinklai, kuriems būdingos bent šios savybės: a) jais labai didele sparta kiekvienam vartotojui gali būti patikimai teikiamos paslaugos naudojant netoli vartotojo patalpų esančią optinio (arba lygiavertės technologijos) atgalinio tranzito įrangą, užtikrinančią labai didelę realiąją spartą; b) jų pagrindu teikiamos pažangios skaitmeninės paslaugos, įskaitant susietąsias paslaugas „all-IP“; c) jais siunčiamų duomenų greitis yra daug didesnis (palyginti su baziniais plačiajuosčio ryšio tinklais). Šiame rinkos ir technologijų raidos etape NKP tinklai yra: a) šviesolaidžio tinklai (FTTx), b) pažangūs atnaujinti kabeliniai tinklai ir c) tam tikri pažangūs belaidžiai tinklai, kuriais kiekvienam abonentui galima teikti patikimą didelės spartos interneto ryšį;

didmeninė prieiga – prieiga, per kurią vienas operatorius gali naudotis kito operatoriaus įrenginiais. Remiantis dabartiniais technologiniais laimėjimais, į plačiausią prieigą, kurią galima suteikti per atitinkamą tinklą, įtraukiami bent toliau išvardyti prieigos produktai. FTTH/FTTB tinklu: prieiga prie kabelių kanalų, prieiga prie nenaudojamų šviesolaidžių skaidulų (*dark fibre*) linijos, atsieta prieiga prie vietinės linijos, prieiga prie dvejetainių signalų srauto. Kabelių tinklu: prieiga prie kabelių kanalų ir prieiga prie dvejetainių signalų srauto. FTTC tinklu: prieiga prie kabelių kanalų, dalinės linijos prieigos atsiejimas ir prieiga prie dvejetainių signalų srauto. Pasyviosios tinklo infrastruktūros: prieiga prie kabelių kanalų,

prieiga prie nenaudojamų šviesolaidžių skaidulų (*dark fibre*) linijos ir (arba) atsieta prieiga prie vietinės linijos. ADSL pagrįstu plačiajuosčio ryšio tinklu: atsieta prieiga prie vietinės linijos, prieiga prie dvejetainių signalų srauto. Judriojo ryšio ar belaidžio tinklu: dvejetainių signalų srautas, dalijimasis fiziniiais bokštais ir prieiga prie tranzitinių tinklų. Palydovinių platformų: prieiga prie dvejetainių signalų srauto.

4 straipsnis *Pagalba inovacijų grupėms*

1. Pagalba inovacijų grupėms yra suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalį ir jai netaikomas reikalavimas pranešti pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį, jeigu tenkinamos šiame straipsnyje ir I skyriuje nustatytos sąlygos.
2. Pagalba inovacijų grupėms teikiama išskirtinai inovacijų grupę (grupių organizaciją) eksploatuojančiam juridiniam asmeniui.
3. Galimybė naudotis grupės patalpomis, įranga ir dalyvauti jos veikloje suteikiama atvirai ir nediskriminuojant.
4. Mokesčiai už naudojimąsi grupės įrenginiais ir dalyvavimą grupės veikloje atitinka rinkos kainą arba atitinka šios grupės sąnaudas.
5. Investicinė pagalba gali būti teikiama inovacijų grupės kūrimui arba atnaujinimui.
6. Tinkamos finansuoti išlaidos yra investicijų į nematerialųjį ir materialųjį turtą išlaidos.
7. Investicinės pagalbos intensyvumas neviršija 15 % tinkamų finansuoti išlaidų.
Pagalbos intensyvumas gali būti padidintas:
 - (a) 10 procentinių punktų vidutinėms įmonėms ir 20 procentinių punktų mažosioms įmonėms;
 - (b) 10 procentinių punktų inovacijų grupėms, kurios veikia remiamose vietovėse, tenkinančiose Sutarties 107 straipsnio 3 dalies a punkto sąlygas, ir 5 procentiniais punktais inovacijų grupėms, veikiančioms remiamose vietovėse, tenkinančiose Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkto sąlygas.
8. Veiklos pagalba gali būti teikiama inovacijų grupės eksploatavimui. Tokia pagalba negali būti teikiama ilgiau kaip penkerius metus.
9. Tinkamos finansuoti išlaidos yra išlaidos personalui ir administracinės išlaidos (įskaitant papildomas išlaidas), susijusios su:
 - (a) grupės valdymu ir veiklos skatinimu siekiant palengvinti bendradarbiavimą, dalijimąsi informacija ir specializuotą ir prie kliento poreikių pritaikytą verslo rėmimo paslaugų teikimą arba nukreipimą;
 - (b) grupės rinkodara siekiant padidinti naujų įmonių ir organizacijų dalyvavimą ir padidinti grupės matomumą;
 - (c) grupės įrenginių valdymu;
 - (d) mokymo programų, seminarų ir konferencijų organizavimu siekiant remti dalijimąsi žiniomis, ryšių užmezgimą ir tarpvalstybinį bendradarbiavimą.
10. Veiklos pagalbos intensyvumas neviršija 50 % visų tinkamų finansuoti išlaidų per penkerių metų laikotarpį.

Pranešimo riba: 5 mln. EUR vienai grupei.

Apibrėžtis:

inovacijų grupės – nepriklausomų įmonių struktūros arba organizuotos grupės (kaip antai veiklą pradedančios inovacijų įmonės, mažosios, vidutinės ir didelės įmonės, taip pat mokslinių tyrimų ir žinių sklaidos organizacijos, nepelno organizacijos ir kiti susiję ekonominės veiklos vykdytojai), suskurtos inovacijų diegimo veiklai skatinti remiant intensyvias sąveikas, dalijantis įrenginiais, keičiantis žiniomis bei patirtimi ir efektyviai prisidedant prie žinių perdavimo, ryšių užmezgimo, informacijos sklaidos ir įmonių ir kitų grupės organizacijų tarpusavio bendradarbiavimo.

5 straipsnis

Pagalba procesų arba organizacinių inovacijų diegimui

1. Pagalba procesų arba organizacinių inovacijų diegimui yra suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalį ir jai netaikomas reikalavimas pranešti pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį, jeigu tenkinamos šiame straipsnyje ir I skyriuje nustatytos sąlygos.
2. Didelėms įmonėms pagalba teikiama tik jeigu jos veiksmingai bendradarbiauja su MVĮ remiamos veiklos srityje, kurioje bendradarbiaujančios MVĮ prisiima ne mažiau kaip 30 % visų tinkamų finansuoti išlaidų.
3. Tinkamos finansuoti išlaidos:
 - (a) išlaidos personalui;
 - (b) išlaidos priemonėms, įrenginiams, pastatams ir žemei, atsižvelgiant į mastą ir laikotarpį, kuriuo jie naudojami inovacijų projektui;
 - (c) išlaidos pagal sutartis vykdomiems moksliniams tyrimams, žinioms ir patentams, perkamiems arba įsigijamiems pagal licenciją iš išorės šaltinių įprastomis rinkos sąlygomis;
 - (d) papildomos pridėtinės išlaidos ir kitos veiklos išlaidos, įskaitant išlaidas medžiagoms, reikmenims ir panašioms produktams, tiesiogiai susidariusios vykdančioms projektą.
4. Pagalbos intensyvumas neviršija 15 % tinkamų finansuoti išlaidų didelėms įmonėms ir 50 % tinkamų finansuoti išlaidų MVĮ.

Pranešimo riba: 5 mln. EUR vienos įmonės vienam projektui;

Apibrėžtis:

organizacinių inovacijų diegimas – naujo organizacinio metodo taikymas įmonės verslo praktikoje, organizuojant darbo vietas arba išorės santykių srityse, išskyrus verslo praktikos, darbo vietų organizavimo arba išorės santykių pokyčius, paremtus įmonėje jau naudojamais organizaciniais metodais, valdymo strategijos pokyčius, jungimąsi ir įsigijimą, procesų nebetaikymą, paprastą kapitalo pakeitimą arba padidinimą, pokyčius, susijusius tik su gamyklos kainų kitimu, gamybą pagal užsakymą, reguliarius sezoninius ir kitus cikliškus pokyčius, prekybą naujais arba labai patobulintais gaminiais.

6 straipsnis
Pagalba kultūrai ir paveldo išsaugojimui

1. Pagalba kultūrai ir paveldo išsaugojimui yra suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalį ir jai netaikomas reikalavimas pranešti pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį, jeigu tenkinamos šiame straipsnyje ir I skyriuje nustatytos sąlygos.
2. [Pagal šį straipsnį scenarijų rašymui, garso ir vaizdo kūrinių kūrimui, gamybai, platinimui ir reklamai pagalba neteikiama.] Pagal šį reglamentą kino studijų infrastruktūroms ir spaudai pagalba neteikiama.
3. Pagalba teikiama šiems kultūros projektams ir šiai kultūrinei veiklai:
 - (a) muziejų, meno galerijų, archyvų, bibliotekų, kultūrinių erdvių, teatrų, operos teatrų, koncertų salių, sinematekų ir kitoms panašioms kultūrinėms infrastruktūroms ir institucijoms;
 - (b) materialiam paveldui, įskaitant visas kultūros paveldo formas ir archeologines vietas, paminklus, istorines vietas ir pastatus; gaminimas kaimų ir kaimo vietovių kraštovaizdžiams, tik jeigu jie yra tiesiogiai susiję su kultūros paveldu arba jei valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos juos oficialiai pripažino kultūros arba gamtos paveldu;
 - (c) visų formų nematerialiam paveldui, įskaitant folklorinius papročius ir amatus;
 - (d) meno renginiams, festivaliams, parodoms ir panašiai kultūrinei veiklai;
 - (e) muzikos ir literatūros, įskaitant vertimus, leidybai.
4. Pagalba gali būti:
 - (a) investicinė pagalba, įskaitant pagalbą kultūros infrastruktūros kūrimui arba atnaujinimui;
 - (b) veiklos pagalba.
5. Su investicine pagalba susijusios tinkamos finansuoti išlaidos yra investavimo į nematerialųjį ir materialųjį turtą išlaidos, įskaitant
 - (a) infrastruktūros, kurios bent 80 % pajėgumo per metus yra naudojama kultūros tikslams, kūrimo, atnaujinimo, pirkimo, išsaugojimo arba pagerinimo išlaidas;
 - (b) pirkimo išlaidas, įskaitant kultūros paveldo nuomą, nuosavybės perdavimą arba fizinį perkėlimą;
 - (c) materialaus ir nematerialaus kultūros paveldo apsaugojimo, išsaugojimo, atkūrimo ir rekonstrukcijos išlaidas, įskaitant papildomas laikymo tinkamomis sąlygomis, specialiųjų įrankių ir tradicinių medžiagų išlaidas ir dokumentavimo, tyrimų, skaitmeninimo ir skelbimo išlaidas;
 - (d) kultūros paveldo prieinamumo visuomenei, įskaitant prieinamumo specialiųjų poreikių turintiems asmenims gerinimo (visų pirma nuolydžių ir liftų neįgaliesiems, nuorodų Brailio raštu ir rankinio valdymo eksponatų muziejuose įrengimo) ir kultūros įvairovės, susijusios su pristatymais, programomis ir lankytojais, išlaidas;
 - (e) kultūros projektų ir kultūrinės veiklos, bendradarbiavimo, mainų programų ir dotacijų išlaidas, įskaitant atrankos tvarkos išlaidas, reklamos išlaidas ir išlaidas tiesiogiai susidariusias vykdant projektą.

6. Su veiklos pagalba susijusios tinkamos finansuoti išlaidos yra:
- (a) kultūros institucijos arba paveldo vietovės išlaidos, susijusios su nuolatine arba periodine veikla, įskaitant parodas, spektaklius ir renginius bei panašią įprastai vykdomą kultūrinę veiklą;
 - (b) veiklos išlaidos, tiesiogiai susijusios su kultūros projektu arba veikla, kaip antai kelionės išlaidomis, medžiagomis ir reikmenimis, tiesiogiai susijusiais su kultūros projektu arba veikla, parodų ir scenų architektūrinėmis struktūromis, įrankių nusidėvėjimu, programine įranga ir įrenginiams, taip pat reklamos išlaidos ir išlaidos, tiesiogiai susidariusios vykdant projektą;
 - (c) išlaidos personalui, dirbančiam kultūros institucijoje arba paveldo vietovėje;
 - (d) išorės konsultantų ir paslaugų teikėjų konsultacinių ir paramos paslaugų išlaidos, tiesiogiai susidariusios vykdant projektą.
7. Pagalba neviršija projekto finansavimo skirtumo, o didžiausias pagalbos intensyvumas neviršija 100 % tinkamų finansuoti išlaidų. Pagalba muzikos ir literatūros, įskaitant vertimus, leidybai neviršija projekto finansavimo skirtumo, o didžiausias pagalbos intensyvumas neviršija 70 % tinkamų finansuoti išlaidų.

Pranešimo riba:

- investicinė pagalba: pagalbos suma [70] mln. EUR ir
- veiklos pagalba: pagalbos suma [25] mln. EUR per metus.

Apibrėžtis:

finansavimo skirtumas – remiamo projekto visų numatytų diskontuotųjų išlaidų ir numatytų diskontuotųjų pajamų per ataskaitinį laikotarpį skirtumas.

7 straipsnis

Pagalba sporto ir daugiafunkcėms laisvalaikio infrastruktūroms

1. Pagalba sporto ir daugiafunkcėms laisvalaikio struktūroms yra suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalį ir jai netaikomas reikalavimas pranešti pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį, jeigu tenkinamos šiame straipsnyje ir I skyriuje nustatytos sąlygos.
2. Sporto infrastruktūrą, kuriai skiriama pagalba, sudaro sporto įrenginiai, atitinkantys bent 80 % pajėgumo lygio. Infrastruktūros negali naudoti išskirtinai vienas profesionalus sporto naudotojas, o kiti profesionalūs arba neprofesionalūs sporto naudotojai per metus išnaudoja bent 20 % pajėgumo.
3. Remiamas daugiafunkces laisvalaikio infrastruktūras sudaro daugiafunkcio pobūdžio laisvalaikio įrenginiai, kuriuose siūlomos visų pirma kultūrinės ir laisvalaikio paslaugos, išskyrus laisvalaikio parkus ir viešbučius. Infrastruktūra gali naudotis keli naudotojai.
4. Prieiga prie sporto arba laisvalaikio infrastruktūros suteikiama skaidriai ir be diskriminacijos. Įmonėms, kurios finansavo bent 50 % infrastruktūros investicinių išlaidų, gali būti suteikta lengvatinė prieiga, jei ji apribojama investicijos nuvertėjimo neviršijančia trukme, o lengvatinės prieigos sąlygos yra skelbiamos visuomenei.

5. Jei sporto infrastruktūra naudojasi profesiniai sporto klubai, valstybės narės užtikrina, kad konkuruojančių klubų infrastruktūros naudojimo kainų nustatymo sąlygas būtų galima palyginti pagal registrą.
6. Bet kokia koncesija arba kitas patikėjimas trečiajai šaliai kurti, atnaujinti ir (arba) eksploatuoti sporto arba daugiafunkcę laisvalaikio infrastruktūrą suteikiamas skaidriai ir be diskriminacijos, deramai atsižvelgus į taikomas viešųjų pirkimo taisykles.
7. Tinkamos finansuoti išlaidos – investicinės išlaidos materialiam ir (arba) nematerialiam turtui ir veiklos išlaidos, susijusios su sporto arba daugiafunkcę laisvalaikio infrastruktūra per ataskaitinį – t. y. nuvertėjimo –laikotarpį.
8. Pagalba neviršija projekto finansavimo skirtumo, o didžiausias pagalbos intensyvumas neviršija 75 % tinkamų finansuoti išlaidų.

Pranešimo riba: pagalbos suma [15] mln. EUR arba [30] mln. EUR visų projekto sąnaudų.

Apibrėžtis:

finansavimo skirtumas – remiamo projekto visų numatytų diskontuotųjų išlaidų ir numatytų diskontuotųjų pajamų per ataskaitinį laikotarpį skirtumas.

Profesionalus sportas – piniginės kompensacijos už dalyvavimą sporto veikloje mokėjimas.

[...]

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas iki 2020 m. gruodžio 31 d. Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

*Komisijos vardu
Pirmininkas*